ΣΜΥΡΝΗ Περίοδος Β.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ
ΚΟΚΚΙΝΙΔΗΣ - ΛΙΓΝΑΔΗΣ

Διαχειριστής
Β. Ν. ΠΑΣΧΑΛΗΣ

Γραφεῖα Ὁδὸς Ρόδων Ἀριθ. 5

Ἔτος Δ' — Ἀριθμὸς 817

ΠΑΤΡΙΣ

ΠΡΩΙΝΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΡΙΤΗ
1
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
1922
Τρύφωνος μάρτυρος
Ἀναστασίου νεομ.
Σελήνη 16 ἡμερῶν
Ἀνατ. Ἡλίου ὥρ. 7 λ. 31 — Δύσις ὥρ. 5 λ. 47

1922

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΟΛΙΤΑΣ ΟΥΧΙ ΑΡΛΕΚΙΝΟΥΣ

Ἀν στηλῶν τῆς ἐφημ κείνης, ἥτις ἀνεστήλιν λόγμα τὴν μὴ ἀναμιξ ἐθνικά μας ζητήμ Μικρασιατῶν διότι δι ἐγγεγραμμένοι εἰς δημ οινότητα ὀγδόης τάξ ἐξετέθη χθὲς εἰς δίστηλον ἄρθρον μία πρωτοφ θεωρία πρὸς δικαιολογ κατὰ πᾶσαν νέαν ἐμφά ς Σελήνης μεταβαλλο πολιτικῆς τῆς κατευθύν

τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο ὁ ἀρ γράφος τῆς πρωινῆς ἐφη ος ὑπὸ τὸν πολὺ εὔκολον αφῆ τίτλον «Εἴμεθα μόνον Ἕλληνες» ὑποστηρίζει ὅτι ται ὁ Ἕλλην δημοσιογρά νὰ μὴ ἔχῃ ὡρισμένας πο ς δοξασίας καὶ σαφὲς πο ν πρόγραμμα ἀλλὰ νὰ η τὴν πρῷραν κατὰ βού καὶ ἀναλόγως τοῦ πνέ ἀνέμου, νὰ ἐπικρίνῃ δὲ ρον ὅ,τι χθὲς ἐξεθύαζε, ολογῶν τὴν ἐπαμφοτερίζιαν ταύτην πολιτείαν μὲ τὸν ρισμὸν ὅτι εἶναι ἀνεξάρτη καὶ ὅτι τότε μόνον θὰ ανατολισθῇ πρὸς ὡρισμέ πολιτικὴν πορείαν ὅταν ουργηθοῦν ἐν Ἑλλάδι κόμ ἀρχῶν

αἴτοι οὐδαμοῦ τῶν παρ' γραφέντων εἴδομεν ποτὲ τὴν ἐποχὴν τῆς προκατ κυβερνήσεως νὰ ψέξῃ οὗ τὰς ὑπεβα σιος κατὰ τὸ νέον καθεστὼς τὰς τοιαύτας, ἐκτὸς ὡρισμένων σημείων κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας διὰ λόγους κυκλοφοριακούς, εἴμεθα δὲ καὶ ἀπολύτως πεπεισμένοι ὅτι θὰ ἦτο ματαιοπονία, ἂν ἀπόπειρα πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ γράφοντος εἰς τὴν εὐθεῖαν, οὐχ ἧττον ἐπειδὴ ἡ ἀναστήλωσις τοιούτων πολιτικῶν θεωριῶν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποβῇ ἐπιβλαβὴς εἰς τὸν ἀνεπαρκῶς μεμορφωμένον πολιτικῶς λαόν μας, ἐκ καθήκοντος προβαίνομεν εἰς τὴν ἀνασκευήν των.

Δυστυχῶς δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν πολιτικοὶ καὶ δημοσιογράφοι καιροσκόποι θέλοντες νὰ δικαιολογήσωσιν ἐνώπιον τοῦ δημοσίου τὴν τακτικήν των ταύτην πειρῶνται νὰ δικαιολογήσωσι τὸν πολιτικὸν τοῦτον ἑρμαφροδιτισμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ ἀνεξαρτήτου.

Ἀλλ' ἀνεξάρτητος πολιτικὴ μὲ τὴν πραγματικήν του σημασίαν εἶναι οὐ μόνον ἀκατανόητον ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν πολιτικὸν καὶ δημοσιογράφον ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ἐθνικήν μας ὑπόθεσιν,

Πολίτης ἀνεξάρτητος οἰκο μικῶν ἐπιρροῶν ἢ ἐκπροσω ηληψίας ἢ συμπαθειῶν καὶ ντιπαθειῶν ἐν τῇ δημιουργίᾳ ν πολιτικῶν του πεποιθήσεων ναι τι οὐ μόνον εὐνόητον λλὰ καὶ ἄξιον ἰδιαιτέρας τιμῆς. Ἄλλο ὅμως ἀνεξάρτητος αι ἄλλο καιροσκόπος.

Νὰ ἐγκρίνῃ τις σήμερον καὶ ὰ ἀποδοκιμάζῃ αὔριον τοὺς τὰ ενὰ πράττοντας δὲν σημαίνει νεξαρτησίαν γνώμης, ἀλλ' ἐλέγχει ἢ ἄγνοιαν τελείαν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἢ «ὀπορτουνισμὸν» ἰδιοτελῆ καὶ κατατείνοντα εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν συμφερόντων ἀνωμολογήτων.

Ὁ πολιτικὸς καὶ ὁ δημοσιογράφος διὰ νὰ εἶναι χρήσιμος εἰς τὸ Ἔθνος του ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του καὶ ἐν τῇ ἀκτῖνι τῆς δράσεώς του ὀφείλει κατόπιν μελέτης καὶ ἐρεύνης ἐπιμελοῦς τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προσώπων νὰ υἱοθετήσῃ καὶ ἐνστερνισθῇ ὡρισμένον πολιτικὸν πρόγραμμα ὑπὲρ τοῦ ὁποίου νὰ καταβάλῃ πᾶσαν ἠθικὴν ἢ ὑλικὴν δύναμιν ὑποχωρῶν μὲν εἰς τὰς λεπτομερείας κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν περιστάσεων, οὐδέποτε ὅμως καὶ καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θυσιάζων τὰς κεντρικὰς του γραμμάς.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ δῆθεν ἀνεξαρτησία αὕτη ἐπιβάλλεται διὰ τὴν μὴ ὕπαρξιν ἐν Ἑλλάδι κομμάτων ἀρχῶν καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος εἶναι ἀστήρικτος ὡς ἀποτελῶν φαῦλον κύκλον κωλύοντα τὴν δημιουργίαν κομμάτων ἀρχῶν ἐφ' ὅσον οἱ ἀνεξάρτητοι πολῖται δὲν προσέρχονται εἰς τὰ νῦν ὑφιστάμενα πρὸς ἀποκάθαρσιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν προσωπικῶν ἐπιρροῶν ἢ δὲν συμπήγνυνται εἰς νέα κόμματα μὲ ὡρισμένον πολιτικὸν πρόγραμμα, στρέφονται δ' ἑκάστοτε ὡς ὁ ἀνεμόμυλος.

Ἀπὸ τοὺς λεγομένους ἀνεξαρτήτους, εἴτε ὄντας ἀπὸ χρηστοῦ συνειδότος, εἴτε ἐκ λόγων συμφέροντος, ἐμφανιζομένους ὡς τοιούτους πρέπει νὰ κατανοηθῇ ὅτι χειρίστην ὑπηρεσίαν προσφέρουσιν εἰς τὸν τόπον διὰ τῆς τακτικῆς των.

Δὲν ἀξιοῦμεν παρ' αὐτῶν ν' ἀνήκωσιν κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ Α ἢ Β κόμμα, ἀλλ' ἐφ' ὅσον δημοσιογραφοῦσι καὶ συνεπῶς δύνανται νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ μιᾶς μερίδος τῆς κοινῆς γνώμης ἔχουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετῶσιν ὡρισμένας ἀρχὰς καὶ συνεπῶς νὰ βοηθῶσι καὶ τὰ συμβολίζοντα ἢ ὑπεραμυνόμενα τῶν ἀρχῶν τούτων πρόσωπα.

Ἡ πολιτεία ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ πολίτας πεφωτισμένους καὶ πρεσβεύοντας ὡρισμένα πολιτικὰ δόγματα καὶ οὐχὶ ἀπὸ καιροσκόπους ἢ Αρλεκίνους.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΟΙ ΧΘΕΣΙΝΟΙ

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ποὺ μπῆκε τὸ Τριῴδι, συμπολῖται μου, δὲν εἶνε μόνον ἡ νυχτερινὴ ἢ ἑσπερινὴ — ὅπως τὴν θέλετε — Σμύρνη, ποῦ ἔχει τὴν ζωήν της, τὴν ὀμορφιά της, τὴν διασκέδασίν της.

Εἶνε καὶ ἡ Σμύρνη ἡ πρωϊνή. Κι' αὐτὴ ἔχει ὀμορφιὲς καὶ διασκεδάσεις, καὶ μάλιστα ὡραιότερες ἀπὸ τὲς τῆς νυχτερινῆς Σμύρνης. Τὸ καταλαβαίνουν ὅσοι ἔχουν τὸ εὐτύχημα νὰ πηγαίνουν πρωῒ στὴ δουλειά τους. Αὐτοὶ βλέπουν ὅλην τὴν ὡραιότητα τοῦ σμυρνιώτικου ἀποκρηάτικου πρωϊοῦ! Ἁπλούστατα βλέπουν τοὺς ξενύχτηδες, τοὺς μποέμ, ποῦ γυρίζουν καρέες παρέες, — μέσα στὲς ὁποῖες τὴν μεγαλυτέραν ζωὴν καὶ τὸν σπουδαιότερον ρόλον παίζουν αἱ γυναῖκες — ποῦ γυρίζουν ἀπὸ τὴν Μονμάρτρην τῆς ἀποκρηᾶς.

Διότι καὶ ἡ πόλις μας, συμπολῖται μου, ἔχει τὴν Μονμάρτρην της, τὸ Καμπαρέ της, τὸ Μουλὲν ρούζ της, ποῦ ἔχουν ἱδρυθῆ τὴν ἐποχὴν αὐτήν. Καὶ εἶνε εἴτε ἕνας χορὸς δημόσιος, εἴτε ἕνας χορὸς οἰκογενειακός, μέσα εἰς τοὺς ὁποίους φροντίζομεν νὰ περάσωμεν τὴν νύχτα μας. Καὶ οἱ ἄνθρωποι γυρίζοντας ἀπὸ τὴν διασκέδασιν τους, ἐννοοῦν νὰ διασκεδάσουν καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ θὰ καληνυχτισθοῦν — ὁ ἥλιος εἶνε πέντε μέτρα, ψηλά, παρακαλῶ. — μερὲς τὰ σπίτια τους. Σᾶς ἔτυχε ποτὲ νὰ γυρίζετε ἀπὸ ἕνα χορὸ τὸ πρωΐ; Ἐκεῖνοι ποῦ τὸ ἔχουν δοκιμάση αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, μὲ καταλαβαίνουν καλύτερα. Ὁ ξενυχτισμένος, ὁ «χθεσινοβραδυνὸς» κατὰ τὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν, τὴν ὥραν τῆς ἀπομέθης του, καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ ὥρα ποῦ γυρίζει τὸ πρωΐ, νομίζει πῶς ὁλόκληρος ἡ πλάσις εἶνε δική του. Ἂν τύχῃ νὰ ἔχῃ καὶ παρέαν, τώρα πρὸ παντὸς μὲ τὸ κρύο, ἀποτολμῶν τὸ ἀπονενοημένον τοῦτο ἀνδραγάθημα, καὶ ἔχων τὸν ἡρωϊσμὸν νὰ ἀνθίσταται κατὰ τοῦ πρωϊνοῦ ψύχους, νομίζει πῶς πρέπει τὸν ἡρωϊσμόν του αὐτὸν νὰ τὸν διακηρύξῃ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, ἢ νὰ κάμῃ θόρυβον ὅμοιον μὲ ἐκεῖνον τοῦ Νιαγάρα! Καὶ ἀρχίζει, καὶ θέτει ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, νὰ ἀναστατώσῃ τὸν κόσμον, μὲ τὸ λαρύγγι του καὶ τὴν κιθάρα του. Καὶ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ ὅμως. Διότι δὲν ἔχει μεγαλυτέραν εὐχαρίστησιν κατ' ἐμὲ — ἰδέες εἶνε αὐτές! — ἀπὸ τὸ νὰ ἀκούς τοὺς «χθεσινοβραδυνοὺς» νὰ τραγουδοῦν μὲ τὴν πρωϊνὴν αὔραν!

φέρουν τὸν παράδεισον εἰς τὴν γῆν.

Καθὼς κατέβαινα χθὲς τὸ πρωΐ, γιὰ τὸ γραφεῖο, συνήντησα ἐκεῖ στὴν μέση τοῦ δρόμου μιὰ παρέα μεγαλοπρεπῆ ἀπὸ αὐτούς τοὺς χθεσινοβραδυνούς. Οἱ γιακάδες ὅλοι σηκωμένοι ὡς τ' αὐτιά — ὅρος ἀπαράβατος μποεμισμοῦ καὶ γλεντζεδισμοῦ! — καὶ πρόσωπα ποῦ μὲ τὰ ἴχνη τοῦ ξενυχτιοῦ, ἀποτυπωμένα στὰ κόκκινα μάτια, σοῦ ἔδειναν τὴν ἐντύπωσι Ναπολεόντων, ὀλίγας ὥρας μετὰ τὴν μάχην τοῦ Βατερλώ. Περίεργον πρᾶγμα ὅμως. Οἱ Ναπολέοντες αὐτοὶ δὲν εἶχαν ἀκόμη ὄρεξι νὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα. Ἠμύνοντο μέχρι τῆς τελευταίας ρανίδος ὀρέξεως! Καὶ καθὼς ἐπερπατοῦσαν ἐνεθυμοῦντο τὴν ἀγάπη των ποῦ ἐκοιμᾶτο «εἰς τὸν ἀφρὸν τῆς θάλασσας».

Καὶ κανεὶς δὲν ἐκρύωνε. Οὔτε ἡ γυναῖκες! Παρὰ τὴν γύμνωσιν τοῦ φορέματος τοῦ χοροῦ, τὴν ὁποίαν ματαίως προσεπάθει νὰ ἀποκρύψῃ ἡ λεπτεπίλεπτη ζακετίτσα.

— Μά, αὐτὲς νὰ τὶς βλέπῃ κανεὶς ἀνατριχιάζῃ περισσότερο, εἶπε κάποιος διαβάτης, ἐκ' ὅσο νὰ πατάῃ ἐπάνω στὰ παγωμένα νερὰ τοῦ δρόμου.

— Ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι γιορτάζοντας τὲς ἀποκρηές, μᾶς παρουσιάζουν κάτι ἄλλο.

— Σὰν τί;

— Τὶς ἀπό... κρυες!

Ὁ καιρὸς παρ' ὅλη τὴν ψυχράδα του, τὸ ἐπέτρεψε!

ΠΑΡΘΕΝΗΣ

Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΤΩΝ ΘΡΑΚΩΝ

ΔΕΝ ΘΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΟΥΝ ΣΠΙΘΑΜΗΝ ΓΗΣ

Θεσ)νίκη 28. — (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις). Καθ' ἅπασαν τὴν Θρᾴκην ἐξακολουθοῦν τὰ συλλαλητήρια διὰ τὴν ἐπανασυζήτησιν τοῦ Θρᾳκικοῦ ζητήματος.

Ἐξ ὅλων τῶν πόλεων τοῦ ἐσωτερικοῦ, καταφθάνουν εἰδήσεις, καθ' ἃ ὁ θρᾳκικὸς λαὸς συνηγέρθη κατὰ πάσης τροποποιήσεως τῶν συνόρων τῆς Θρᾳκικῆς Ἑλλάδος. Προχθὲς ἐγένετο συλλαλητήριον εἰς τὸ Δεδέαγατς εἰς τὸ ὁποῖον ὡμίλησαν ὁ δήμαρχος κ. Ἀλτιναλμάζη, ὁ κ. Σαμοθράκης καὶ ὁ Μπήτας καὶ κατόπιν ἐψηφίσθη ψήφισμα τὸ ὁποῖον ἀνετέθη εἰς μικτὴν ὑποεπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν Ἐμμ. Ἀλτιναλμάζη, Ἰσμαὴλ Χακῆ, μουφτῆ, Ἀγκὸπ Ἀστουτζιὰν προέδρου ἀρμενικῆς Κοινότητος, Ἀχ. Σαμοθράκη καὶ Μιχ. Κανέσου νὰ ὑποβάλῃ αὐτὸ εἰς τοὺς κ.κ. Προξένους τῶν συμμάχων κρατῶν μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως τὸ διαβιβάσωσιν εἰς τὰς κυβερνήσεις των καὶ εἰς τὴν Ἑλλην. κυβέρνησιν.

Τὸ πλῆθος μετέβη εἰς τὰ προξενεῖα τῶν Συμμάχων καὶ ἐπέδωσε τὸ ψήφισμα ἐκεῖθεν δὲ κατευθύνθη εἰς τὴν νομαρχίαν ὅπου ἐπέδωσε τὸ ψήφισμα εἰς τὸν κ. νομάρχην.

Τὸ ψήφισμα ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Σύσσωμος λαὸς Δεδεαγὰτς καὶ περιχώρων ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις κατάπληκτος καὶ συντεταραγμένος ἐξ ἀορίστων τελευταίως κυκλοφορουσῶν φημῶν καθ' ἃ ἡ μετὰ μακραίωνον δουλείαν ἀνακτηθεῖσαν ἐλευθερία κινδυνεύει ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον διὰ τμήματά τινα τῆς Θρᾴκης καταδικαζόμενα οὕτω καὶ αὖθις νὰ ἐπανέλθωσιν ὑπὸ τὴν ἐπαχθῆ δουλείαν κράτους βαρβάρου καὶ ἀπολιτίστου παρὰ τοὺς τόσους ἀγῶνας καὶ θυσίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ παλαίοντος ἡρωϊκῶς καὶ ἀπεγνωσμένως εἰς τὸ πλευρὸν τῶν κραταιῶν καὶ ἐνδόξων Συμμάχων ἀγωνισθέντων ἐπίσης ὑπὲρ ἀπονομῆς δικαίου καὶ ἐλευθερίας καὶ παρὰ τὸ διεθνὲς πλέον ἀναγνωρισμένον δόγμα τῆς μὴ ἐπιστροφῆς τῶν ἀπελευθερωθέντων χριστιανικῶν πληθυσμῶν ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν συγκεντρωθεὶς σήμερον τὴν 26ην Ἰανουαρίου 1922 ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς μητροπόλεως ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν θρησκευτικῶν καὶ κοινοτικῶν αὐτοῦ ἀρχόντων διάτορον ἐκ βάθους ψυχῆς ρηγνύει κραυγὴν ὀδύνης καὶ ἐπικαλούμενος δικαιοσύνην.

Διαμαρτύρεται ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων διὰ τὴν ἔστω καὶ θεωρητικὴν κἂν συζήτησιν τῆς ἀποσπάσεως καὶ σπιθαμῆς ἔτι Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐκ τῶν διὰ τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν ἐπιδικασθέντων ἐν Θρᾴκῃ.

Ψηφίζει ὅτι οὗτος μετὰ πάντων τῶν λοιπῶν τῆς Θρᾴκης τέκνων πάσης φυλῆς καὶ θρησκεύματος εἶναι στερρῶς καὶ ἀμετατρέπτως ἀποφασισμένος πρὸ ἐνδεχομένης τοιαύτης φρικτῆς ἀδικίας νὰ ἀντιταχθῇ θαρραλέως καὶ ἀπεγνωσμένως προτιμῶν μᾶλλον νὰ κατακαύσῃ τὰς ἑστίας, βωμοὺς καὶ ὀστᾶ τῶν προγόνων ἵνα μὴ ταῦτα καὶ πάλιν βεβηλωθῶσι καὶ μέχρις ἑνὸς ν' ἀποθάνῃ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν Ἑλλήνων ἀγωνιζόμενος τὸν καλὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα παρὰ ν' ἀναχθῇ τὴν βάρβαρον ὑποδούλωσιν καὶ τὴν ἀπαισίαν τυραννίαν.

Εὐελπιστεῖ δὲ ὅτι οἱ κραταιοὶ σύμμαχοι Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ἰταλία αἱ βοηθήσασαι αὐτὸν εἰς τὸν ἱερὸν τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα δὲν θέλουσι λάβει τοιαύτην ἄδικον ἀντίθετον πρὸς τοὺς πόθους αὐτοῦ ἀπόφασιν.

Ἐντέλλεται τοῖς αὐτοῦ πληρεξουσίοις βουλευταῖς καὶ αἰτήσει παρὰ τῆς σεβ. Κυβερνήσεως ν' ἀποτρέψωσιν εὐθαρσῶς πᾶσαν τυχὸν περὶ κολοβώσεως τῆς χώρας πρότασιν καὶ νὰ παλαίσωσι σθεναρῶς οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος αὐτῆς ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν δικαίων τοῦ Ἔθνους.

Ἀναθέτει εἰς ὑποεπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. κ. Ἐμμ. Ἀλτιναλμάζη, Ἰσμαὴλ Χακῆ, μουφτῆ, Ἀγκὸπ Ἀσταντζιάν, προέδρου ἀρμεν. Κοινότητος, Ἀχ. Σαμοθράκη καὶ Μιχ. Κανέσου νὰ ὑποβάλῃ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τοὺς κ. κ. Προξένους τῶν Συμμάχων Κρατῶν μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως τὸ διαβιβάσωσιν εἰς τὰς οἰκείας αὐτοῦ Κυβερνήσεις καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικήν.

Εἰς τὰς Φέρρας συνεκροτήθη ἐπίσης πάνδημον συλλαλητήριον κατὰ τὸ ὁποῖον συνετάχθη τὸ ἑξῆς ψήφισμα.

«Λαὸς Φερρῶν μετὰ κατοίκων περιοίκων χωρίων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις συνελθὼν πάνδημον συλλαλητήριον σήμερον Τετάρτην 26 τρ. καὶ ὥραν 11 π. μ. κατόπιν διαδιδομένων φημῶν ὅτι συζητεῖται τροπολογία Θρᾳκικῶν συνόρων καθορισθέντων διὰ Συνθήκης Σεβρῶν ἐκφράζει ἐμπιστοσύνην δι' ὑποστήριξιν δικαίων του εἰς Συμμάχους δηλῶν ὅτι οὐδέποτε θέλει ἀποχωρισθῇ ἑλληνικωτάτων ἐδαφῶν ἀπελευθερωθέντων κατόπιν ἡρωικῶν ἀγώνων παρὰ τὸ πλευρὸν κραταιῶν Συμμάχων διακηρυξάντων κατὰ παγκόσμιον πόλεμον ἀποκατάστασιν ἐλευθερίας λαῶν προτιμῶν ἄλλως θάνατον καὶ ὑποβάλλει παράκλησιν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν Ἀλεξανδρουπόλεως διαβιβάσῃ παροῦσαν ἀπόφασιν εἰς Κυβερνήσεις Συμμάχων Δυνάμεων.

ΣΤΕΦΟΣ ΛΙΓΝΑΔΗΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σόφιας τὸ διπλωματικὸν σῶμα προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ αὐτόθι Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ, ἐπισκεφθὲν τὸν Βούλγαρον πρωθυπουργόν, διεμαρτυρήθη πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως του ἐπιβολὴν βαρυτάτων φόρων ἐπὶ τῶν ξένων ἐν Βουλγαρίᾳ Σωματείων.

Οἱ κ. κ. πρεσβευταὶ ὑπέδειξαν εἰς τὸν Βούλγαρον πρωθυπουργὸν ὅτι ἡ ἐν λόγῳ φορολογία ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης, ὑπέμνησαν δ' αὐτῷ ὅτι αὕτη εἶναι ἡ δευτέρα φορὰ καθ' ἣν ὑπεχρεώθησαν νὰ διαμαρτυρηθοῦν πρὸς αὐτὸν διὰ τὸ ἴδιον ζήτημα.

Ὁ κ. Σταμπολίνσκυ καὶ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργείου συνηντήθησαν μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων Ἀμερικανικῶν Ἑταιρειῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας ἀγορᾶς χιλίων φορτηγῶν σιδηροδρομικῶν βαγονίων παρὰ τῆς Ἀμερικῆς.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐδέχθησαν πρὸ τινος ὅπως παραχωρήσουν πρὸς τοῦτον δάνειον πρὸς τὴν Βουλγαρίαν.

ΑΙ ΦΑΝΤΑΣΙΟΠΛΗΞΙΑΙ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

Εἰς τὴν «Σεμπὰχ» τῆς Κων)πόλεως ὁ Ἀλῆ Κεμὰλ συνιστῶν προσπάθειαν πρὸς ἐπανάκτησιν τῆς Σμύρνης καὶ Ἀδριανουπόλεως καὶ ἐγκατάληψιν τῶν περὶ Τουρὰν φαντασιοπληξιῶν τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ λέγει;

«Οἱ Ὀθωμανοὶ Τοῦρκοι ἔχουν τὸ καθῆκον νὰ συνηθίσουν εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν τοὺς ἐν Ἀνατολῇ ἰσλαμικοὺς λαοὺς γινόμενοι ὄργανον ἐν τῇ προσεγγίσει ταύτῃ τῆς Ἀσίας πρὸς τὴν Εὐρώπην. Ἀλλὰ πρὸς ἐπίτευξιν τοιούτου σκοποῦ κατὰ πρῶτον πρέπει οἱ Τοῦρκοι νὰ ἔχουν μίαν ἑστίαν, ἓν στήριγμα ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου, δηλαδὴ μίαν πρωτεύουσαν ὡς ἡ Κων)πολις καὶ κατὰ δεύτερον λόγον νὰ καταστοῦν ἀντιπρόσωποι τρόπον τινὰ τῆς Εὐρώπης ἐν Ἀσίᾳ.

Ὡς ἐκ τούτου οἱ ὑπὸ ἔποψιν ἀγωγῆς καὶ πολιτισμοῦ θέλοντες νὰ ἀποξενώσουν τοὺς Τούρκους τῆς Εὐρώπης προσαρτῶντες αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀσίαν εἶνε οἱ μεγαλείτεροι ἐχθροὶ τῆς τουρκικῆς ἐθνότητος. Ἡ ὁδὸς ἣν σήμερον ἀκολουθεῖ ἡ Ἄγκυρα εἶνε φοβερὰ ἀδιέξοδος, ἡμεῖς δὲ βλέποντες ὅτι εἰσήλθομεν εἰς αὐτὴν λέγομεν τὸν στίχον:

«Οἱ ἐχθροί μας καγχάζουν ἐνῷ οἱ φίλοι μας κλαίουν».

Ἐπίσης ἡ «Πεγιὰμ Σεμπὰχ» εἰς ἕτερον ἄρθρον παραλληλίζει τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν πρὸς τὴν τῆς Ἀγκύρας καὶ τὴν Ἐμβερικὴν οὐδεμίαν δὲ εὑρίσκει σύγκρισιν μεταξὺ τῆς μιᾶς καὶ τῶν ἄλλων. Διότι, λέγει, ἡ μὲν Γαλλικὴ ἐπεδίωξεν ὑψηλὰ ἰδεώδη ἡ δὲ τῆς Ἀγκύρας κυρίως τὴν πλήρωσιν τῶν θυλακίων τῶν ἀλητῶν. Ἀμφότεραι αἱ κυβερνήσεις τῶν νεοτούρκων καὶ τῆς Ἀγκύρας κατέστρεψαν καὶ ἀνέτρεψαν πολλά, οὐδὲν ὅμως ἐβελτίωσαν.

«Οἱ πρῶτοι (Ἐμβερικοὶ) ἀφοῦ ἐπὶ ἔτη ἐκυβέρνησαν ἀπῆλθον χωρὶς οὐδὲν ἴχνος αὐτῶν νὰ ἀπομείνῃ. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἄλλους ἡ θλιβερωτάτη κατάστασις τῆς Ἀνατολῆς εἶναι μάρτυς.

Ἐψήφισεν πλεῖστα νομοσχέδια καὶ ὅμως οὔτε μίαν ὁδὸν κατώρθωσαν νὰ κατασκευάσουν ἐν τῷ μεταξὺ δὲ κατέκαυσαν πόλεις καὶ χωρία. Αἱ ἀλήθειαι αὗται πρέπει νὰ λέγωνται διὰ νὰ λυτρωθῇ ἡ χώρα ἐκ διηνεκοῦς ἐπαναστάσεως καὶ ἀποσυνθέσεως καὶ διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἐκδίωξις τῶν σφετεριστῶν τῆς ἀρχῆς.

ΝΑΡΚΗ ΕΠΙΠΛΕΟΥΣΑ

Ὁ λιμενάρχης Καλλιπόλεως ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸ ἐνταῦθα λιμεναρχεῖον ὅτι εἰς τὰς ἀκτὰς τῶν Μεγγάρων ἐξεβράσθησαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης 3 νάρκαι.

Ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐλήφθησαν ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς καταστροφήν.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΠΟΘΑΝΑΤΙΖΟΥΣΑ

ΜΕΣ' ΑΠ' ΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΜΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΣ-ΗΡΩΙΣΜΟΣ-ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

20 Ἰουνίου — 29 Σεπτεμβρίου

Α'.

Ἡ Μεραρχία ἐμελέτησε τὸ δυνατὸν τῆς ἐπιθέσεως κατ' ἄλλων σημείων τῆς παρατάξεώς της, συνεπῶς προεῖδε καὶ τὴν περίπτωσιν τῆς προρρηθείσης Διαταγῆς.

Πρὸς τοῦτο διέταξε τὸ μὲν * Συν)μα μετὰ ὀρειβατικοῦ πυροβολικοῦ νὰ ἀναρριχηθῇ διὰ δύο φαλάγγων ἐκ τῶν ἀποκρήμνων ἑκατέρωθεν τοῦ Κοναστὴρ Ντεπὲ ἀντερεισμάτων, ἵνα πλήξῃ τὸ ἀριστερὸν τοῦ ἐχθροῦ τὸ δὲ ἐπὶ Μουταχὶμ Νταγ Τάγμα νὰ ἐπιτεθῇ ἐπιδεικτικῶς ὅπως ἀπασχολήσῃ τὰς ἐχθρικὰς δυνάμεις. Μέχρι μὲν τινος, ὁπότε ἐκάλυπτε μέρος τοῦ Καλετζὶκ Νταγ ὁμίχλη τὸ σχέδιον ἐπετύγχανεν, ὁ δὲ ἐχθρὸς καθηλώθη ἔναντι τοῦ Τάγματος Νουταχὶμ Νταγ, προβάλων πείσμονα ἀντίστασιν, εὐθὺς ὅμως ὡς ἀπεκάλυψεν ἡ ὁμίχλη τὴν ὑπερκερωτικὴν κίνησιν τοῦ Συν)τος ὁ ἐχθρὸς ἐτράπη πρὸς Νότον, συλληφθέντων αἰχμαλώτων τινῶν καὶ καταληφθέντος τοῦ Καλετζὶκ Νταγ.

Ἐπὶ τοῦ Καλετζὶκ Νταγ παρέμεινε μόνον τὸ * Συν)μα μετ' ἀναλόγου πυροβολικοῦ, τοῦ Τάγματος ἐπὶ τοῦ Νουταχὶμ Νταγ ἐπανελθόντος εἰς τὸ Σύνταγμά του, καθ' ὅσον ὑπελόγιζεν ἡ Μεραρχία (ὡς προείπομεν), εἰς ἄλλα σημεῖα ἀγῶνα πρὸς διεύρυνσιν τῆς ἀκτῖνος περὶ τὸ Ἀφιόν.

Οὕτω ὁ ἐχθρὸς καὶ σήμερον πρὸ τῆς ὁρμῆς τῶν ἡμετέρων καὶ τῆς μεθοδικότητος τῶν ἑλιγμῶν καίτοι ὑπεράριθμος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιδείξῃ ἐπιθετικὸν μένος ἢ τόλμην καὶ ὁ μετοπηθῆ ἐκ τοῦ συστάδην πρὸς τοὺς ἡμετέρους.

22α Σεπτεμβρίου

Διὰ σήμερον τὸ Α'. Σ. Στρατοῦ διέταξε τὴν κατάληψιν τῶν ὑψωμάτων Ἀνατολικῶς Ντεκὲρ καὶ ὑψωμάτων Σευλέν.

Ἡ Μεραρχία εἶχε δεδομένα νὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ ἐχθρὸς ὑποχωρήσας ἐκ Καλετζὶκ Νταγ δὲν ἐτράπη πρὸς τὸ ὑψίπεδον Σαβράν, ἀλλὰ κατηυθύνθη πρὸς τὰ ὑψώματα Νοτίως Σαλὰρ ἐπὶ τῶν βορείων κλιτύων τοῦ Καμελὰρ Νταγ ὁπόθεν διὰ νυκτὸς ἠδύνατο νὰ ἐνισχύσῃ τὰς Δυτικῶς τοῦ Σευλὰν ἐχθρικὰς δυνάμεις.

Ἕνεκα τούτου, ἵνα δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος πρὸς προπαρασκευὴν καὶ λῆψιν μέτρων ἐπιβεβλημένων, ὥρισεν ὥραν ἐξορμήσεως τὴν * ἀναβληθεῖσαν καὶ πάλιν λόγῳ πυκνῆς ὁμίχλης.

Τέλος τὴν 5 ὥραν τὰ τμήματα ἐξώρμησαν πρὸς ἅλωσιν τῶν ὀργανωμένων Ἀνατολικῶς καὶ Νοτιανατολικῶς ἐχθρικῶν θέσεων προασπιζόμενα ὑπὸ τοῦ Πυρ)κοῦ [illegible] καίτοι ὄντος καὶ τούτου ἐκτεθειμένου ἐπὶ τῆς πεδιάδος εἰς τὰ πυρὰ τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ. Τοσοῦτον ὑπῆρξεν εὔστοχος ἡ βολὴ τοῦ ἀντιπυροβολικοῦ μας ὥστε τὸ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς ἀρχαίας Πρυμνησσοῦντος ἐχθρικὸν πυρ)κὸν ἠναγκάσθη νὰ σιγήσῃ καί, ἵνα προλάβῃ βεβαίαν καταστροφὴν ἀπεσύρθη.

Τὸ Πεζικὸν ὡς καὶ κατὰ τὴν 20 Αὐγούστου, προυχώρει κατὰ μέτωπον πρὸς κατάληψιν ἀποκρήμνων φύσει καὶ τέχνῃ ὑψωμάτων. Ἐθερίζετο δὲ οὕτω τὸ ἔδαφος διὰ τῶν ἐπιμελέστατα τοποθετημένων ἐν πλαγιοφυλάξει ἐχθρικῶν πολυβόλων ὥστε ἠναγκάσθη ἡ Διοίκησις τῆς Μεραρχίας νὰ διατάξῃ τὴν διὰ πυρ)κοῦ προπαρασκευὴν τῆς προελάσεως καὶ ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν ὁρμὴν τοῦ Πεζικοῦ πρὸς ἀποφυγὴν ἢ μᾶλλον ἐλάττωσιν τῶν ἀπωλειῶν. Κατόπιν τούτου ὁ σίδηρος ἐπροκυλινδεῖτο τοῦ χειμάρρου τῶν πεζῶν, τὸ πᾶν δ' ἤτει λεῖτε διὰ τοῦ πυρὸς τῶν πυροβόλων μας.

Ὁ ἐχθρὸς πρὸ τοιαύτης τρομακτικῆς καὶ ἐπιβαλλούσης εἰκόνος ἀφῆκεν εἰς χεῖρας μας τραυματίας τινὲς καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν.

Λόγῳ τῆς προκεχωρημένης ὥρας ἡ Μεραρχία ἐξέδωκε διαταγὴν σταθμεύσεως ἐν προφυλακαῖς μάχης εἰς τὰ ὑψώματα Ντεπέ.

23η Σεπτεμβρίου.

Ἡ Μεραρχία διέταξε διὰ σήμερον τὴν συνέχισιν τῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς κατάληψιν τῆς φυσικῶς ὀχυρᾶς γραμμῆς ὑψωμάτων Σευλέν.

Τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον μετὰ μικρὰν τοῦ ἐχθροῦ ἀντίστασιν κατελήφθη ἡ προορισθεῖσα γραμμή, δι' ἣ ἐξεδόθη διαταγὴ νὰ ὀργανωθῇ ἀμυντικῶς συντομώτατα.

24η Σεπτεμβρίου

Ἡ Μεραρχία σήμερον παραμένει εἰς τὰς θέσεις της ἐπιδιδομένη εἰς τὸν ἀμυντικὸν καταρτισμὸν τῶν θέσεών της.

Δι' οὔτον ἐμελετήθη παρὰ τοῦ * πιτελείου ἡ γενικὴ ἐπίθεσις πρὸς Ἀνατολὰς καθ' ἔχεν ἐνδείξεις παρὰ τοῦ * Σ. Στρατοῦ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΚΙΤΣΑ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ

Τὴν Παρασκευὴν τὸ βράδυ, ὡς καὶ προχθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐδόθη πρὸ ἐξαιρετικῶς πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, ἡ ἑορτὴ ὑπὲρ τῶν νυχτερινῶν σχολῶν τοῦ «Λαϊκοῦ Κέντρου».

Τὸ πρόγραμμα ἀρκετὰ πλούσιο, ἂν καὶ ἀτυχὲς εἰς ἐκλογήν, ἐξετελέσθη ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν, οἱ ὁποῖοι ὅμως, παρ' ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ νὰ δώσουν κάτι τὸ αἰσθητικῶς ὡραῖον καὶ καλόν, ἔκαμαν — τολμοῦμε νὰ ποῦμε — ὅλως διόλου τὸ ἐνάντιον μὲ τὸ νὰ μὴ προμελετήσουν καλὰ τὸ πρόγραμμα ποῦ θὰ σερβίριζαν εἰς τὸ κοινόν μας καὶ πρὸ παντὸς μὲ τὸ νὰ μὴ προσέξουν καλύτερα εἰς τὴν διανομὴν τῶν ρόλων, τοὺς ὁποίους ὑπεδύθησαν. Διότι τὸ ἀριστουργηματάκι τοῦ Ροστὰν ποῦ ἀπετέλεσε τὸ πρῶτο νούμερο τῆς ἑορτῆς, ἄφινε μιὰ ὡραία αἴσθησι κι ἐντύπωση ἀπὸ ἀπόψεως θεαματικότητος — μόνον — ἀπὸ τὴν ὁποίαν μᾶς ἀποσποῦσε τὸ ἀκατάλληλον τοῦ «παλιάτσου».

Ἂν ἀφήσουμε κατὰ μέρος τὴν σκέψι τοῦ ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ συγκινηθοῦμε οὔτε νὰ συγκινήσουμε μὲ τὸν ρόλο τοῦ πιερρότου τὸν ὁποῖον δὲν ἔχομε ζήσει οὔτε αἰσθανθῆ ποτέ, θὰ φθάσουμε στὴν ἄλλη σκέψι τοῦ ὅτι, τὸ κάτι τὸ ὁποῖον προσθέτει ἡ συμμετοχὴ τοῦ κ. Συλβίου εἰς διοργάνωσιν ἢ ἀφανῆ προσχεδίασιν τὸ ἀφαιρεῖ ἡ ὑπόδυσίς του εἰς ρόλον διὰ τὸν ὁποῖον δὲν εἶνε ὁ κατάλληλος ἐφ' ὅσον καὶ αὐτὴ ἡ σπασμένη φωνή του δὲν τὸν βοηθεῖ.

Γιὰ τὸ «Καμπαρὲ τῶν ἀπάχηδων» μποροῦμε νὰ ποῦμε μόνο ὅτι οἱ ἐρασιτέχναι προσεπάθησαν κάτι νὰ κάνουν. Ἡ προσπάθεια ὅμως δὲν ἔφερε τὴν ἐπιτυχία διότι φυσικὰ οἱ ἐρασιτέχναι δὲν μποροῦν νὰ ἀποδώσουν ὅ,τι γίνεται στὰ ἀπάχηκα καμπαρέ, χωρὶς τὸ ὁποῖον ὅμως καλύτερα νὰ βλέπαμε ζωὴν καλογήρων εἰς τὸ μοναστήριον.

Ἐχάθηκαν ἄλλα ἔργα; Ποῦ μποροῦσαν καὶ τὸ κοινόν μας νὰ εὐχαριστήσουν περισσότερο καὶ οἱ ἐρασιτέχναι νὰ ἐπιτύγχαναν καλύτερα;

Κατὰ τὰ ἄλλα, ἡ ἑορτὴ ἦταν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καλή...

ΧΟΠ.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΤΗΝ φίλην συνάδελφον «Θάρρος» εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν συμβουλήν, ἣν μᾶς παρέσχεν ὅπως μὴ ὑποστηρίξωμεν τοὺς φιλοδόξους ἀνικάνους. Ἀκριβῶς διὰ νὰ πατάξωμεν τοὺς ἐπικινδύνους τούτους τύπους, ὑπεστηρίξαμεν ὅτι ἡ ἐκπροσώπησις τῶν ἐργατικῶν σωματείων πρέπει νὰ προέρχεται ἐκ τῶν σπλάγχνων αὐτῶν, διότι τοὺς προσπαθοῦντας νὰ ἐκπροσωπήσωσι τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα χωρὶς νὰ γνωρίζωσι τὰς ἀνάγκας των καὶ ἀνικάνους θεωροῦμεν καὶ μόνον ὑπὸ ματαίας φιλοδοξίας ἐλαυνομένους. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν περὶ δημοκοπίας μομφήν, ἣν μᾶς ἐπιρρίπτει ὁ διαφορογράφος τοῦ «Θάρρους» τὴν καλλιτέραν ἀπάντησιν δίδει ὁ δημοσιογραφικὸς ἡμῶν βίος.

×

ΕΙΣ τὸ Σμυρναϊκὸν δημόσιον νομίζομεν ὑποχρέωσίν μας νὰ συστήσωμεν τὴν ὑπὲρ τοῦ Κεντρ. Παρθεναγωγείου διδομένην τὸ προσ. Σάββατον χορευτικὴν ἡμερίδα. Τὸ ἀνώτατον τοῦτο ἐκπαιδευτήριον τῆς παρ' ἡμῖν θηλείας νεότητος ἔχει ἀπαράγραπτα δικαιώματα ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως ὅλων μας, πρὸς τοῦτο δὲ παρέχεται μία ἀρίστη εὐκαιρία μὲ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ χορευτικὴν ἡμερίδα.

×

Η ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ τοῦ κ. Βενιζέλου, περὶ ἧς τηλεγραφοῦσιν ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ γινομένη κατόπιν τῶν γνωστῶν δηλώσεων τοῦ Λόρδου Κώρζον θὰ καθησυχάσῃ καὶ τοὺς ὀλίγους ἀπαισιοδόξους, τῶν ὁποίων ἡ ἀπαισιοδοξία ἄλλως τε δὲν στηρίζεται ἐπ' οὐδεμιᾶς βασίμου

Ἀριθ. 7 F L S FREYTAS

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

Ἐ ξέτασις τῶν δυστυχι ῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

1) φιλαυτία καὶ ἡ πρὸς τὸν πλη τοῦ ων:

τὸν πλησίον

2. Ο ἐγωισμὸς τὸ μέγιστον τῶν ἀνθρώπων,

Τὰ δυστυχήματα

νη ἐπίσης ἐγωισμός, εἶνε φοβερὸν ἐλάττωμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εὑρίσκεται εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Κατὰ τὸ λεξικὸν ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ ἐγωισμοῦ καὶ φιλοτιμίας, ἀλλὰ πράγματι δὲν ὑπάρχει τοιαύτη ἀμφότερα σημαίνουν νὰ ἀγαπᾷ κανεὶς τὸν ἑαυτόν του.

Θὰ παρατηρήσῃ τις βεβαίως ὅτι ἁρμόζει εἰς τὴν εὐκοσμίαν νὰ σέβεταί τις ἑαυτὸν νὰ ἔχῃ τὸ συναίσθημα τῆς ἰδίας του ἀξίας τοῦτο ἐννοεῖται διὰ τοῦ ὅρου «φιλοτιμία». Ὅταν μελετήσῃ τις τὸ πρᾶγμα βαθέως καὶ ἄνευ προκαταλήψεως, θὰ παρατηρήσῃ ὅτι αὐταὶ αἱ ἰδιότητες χρησιμοποιούμεναι, εἶνε σοβαρὰ ἐλαττώματα, διότι φέρουν τὸ κακὸν τοῦ πλησίον.

Ἀντιθέτως θὰ εἴπωμεν μερικαὶ λέξεις περὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ἢ συντόμως τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία ὠθεῖ τὸν κατοχόν της νὰ κάμῃ καλὸν εἰς τὸν πλησίον, ἀκόμη καὶ μὲ ἰδίαν βλάβην ἀγάπης ἀφιλοκερδοῦς, ἥτις ζητεῖ τὴν εὐτυχίαν καὶ εὐζωίαν τοῦ πλησίον.

Ἡ ἀγάπη εἶνε τὸ ἐναντίον τοῦ μίσους. Ἐσφαλμένως ὠνόμασαν τὰς μεταξὺ δύο φίλων σχέσεις, ἀγάπην, ἐνῷ αἱ φυσικαὶ μᾶλλον συνθῆκαι ὠθοῦν τὰ πρόσωπα πρὸς ἀμοιβαίας σχέσεις. Δύνανται ἐν τούτοις αἱ σχέσεις αὗται νὰ προέλθουν ἐξ αἰσθημάτων ἀγάπης, ὅταν εἶνε εὐγενεῖς καὶ ἀπηλλαγμέναι συμφέροντος.

Ὁ γάμος εἶνε δεσμὸς ἱερὸς καὶ ἡ οἰκογένεια εἶνε εὐλογημένη, ἐὰν τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς αὐτὴν ζωὴν εἶνε ἡ ἀγάπη. Ὁ γάμος κυρίως πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ βαθέος σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας πρὸς ἄλληλα. Αἰσθήματα εὐγενείας, συμπαθείας καὶ προνοίας πρέπει νὰ αἰσθάνεται ὁ σύζυγος πρὸς τὴν γυναῖκα του. Πρέπει νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ παντοιοτρόπως διὰ καλῶν λόγων καὶ νὰ ἀποδεικνύῃ πρὸς αὐτὴν τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην του.

(Ἀκολουθεῖ)